

Námořnická balada (Bar u Zlaté plachty)

František Nedvěď

V San Franciscu u Zlaté plachty pil Jim plavčík z podloudnické jachty
patronce se do očí díval a přitom ji písničku zpíval.

Má krásná zlatovlasá paní slunce už se za horizont sklání
zvedáme kotvy, jedte s námi váš muž ať se potěší vzpomínkami.
Za chvíli vítr napne lana sám bůh ví kde budeme z rána
pojedem spolu kolem světa, budu vás mít věčně rád.

Třetí noc se chýlila k ránu, leží plavčík v srdci nožem ránu
jeho milá lká hlavu v dlani a nad ní se kapitán sklání.
Mám paní nerad planá slova budete žena pirátova
líbíte se mi svěží mladá, proto jsem zabil co jste měla ráda
popluje spolu kolem světa snad na tři dny snad na tři léta
od nynějška jste moje žena než vás přestanu mít rád.

Za čas v Smirně Arab ji koupil pak zas jiný v cestu ji vstoupil
otrokyně po létech sivá písničku si tichounce zpívá.

Byl kdysi bar u Zlaté plachty přišel tam plavčík z cizí jachty
měl mě rád a já jeho ráda byl mladý a já též byla jsem mladá
umřel a já jsem ještě žila trpěla na nic nemyslela
jenom když svítá na tři noci po které mě měl tak rád.